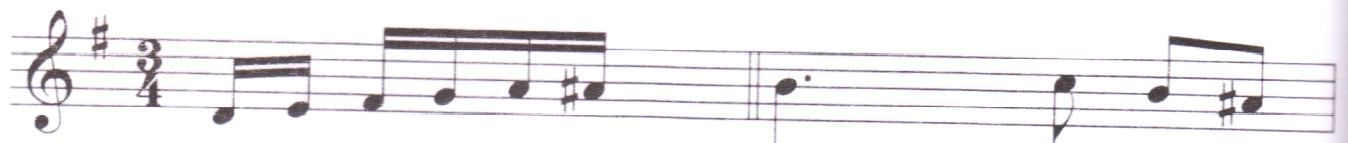

Tiếng Hát Nửa Vời

Trần Trịnh

♩ = 62

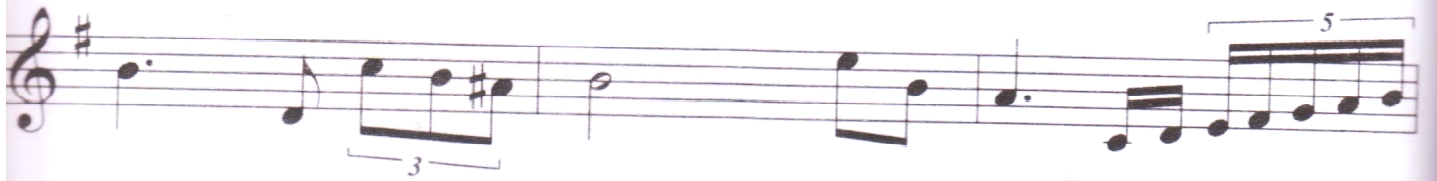
G

Bm

Em

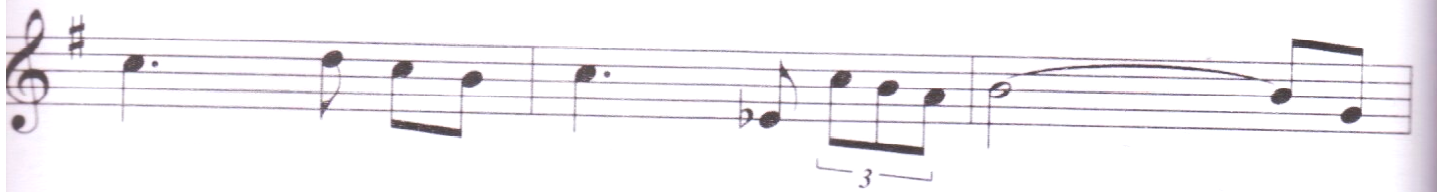
Am

D7

E^b°

A9

D7 G B7

Biết đến ngày nào, mình còn lê bước lang thang nhìn lá rơi

Em Am C

trên hè chiều Đã mấy chiều rồi, buồn nào không

Cm G

cánh bay cao giọt nắng rung rung cả trời Buồn vương gót

Dm G7 C

hoang, buồn trong tiếng ca lạc lõng du say vào hồn. Mình ta với

Em Am7 A9

ta một bóng ưu tư nặng đầy. Thành ra con đường hun hút chân

D7 G

mây. Biết đến ngày nào mình còn gom

B7

Em

Am

lá, uơm hoa để ép trang thư hẹn hò

Những lúc giận

C

Cm

G

hờn

ngoảnh mặt không nói: thương sao tà áo đoan trang lệ

nhà

Dm

Tình yêu đó ư?

nhìn nhau phút giây và trót trao nhau nụ

C

Em

Am7

cười Đường reo nắng hoa tình ngỡ say sưa trọn đời,

nào ngờ nay

D7

G

G7

là thương nhớ không thôi.

Đã bao

C

Cm

G

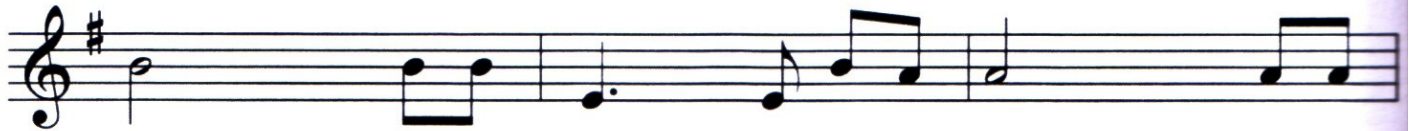
lần mình bảo sao không nói đi.

Cũng bao lần chỉ cười mà không nói

B7

Em

Am

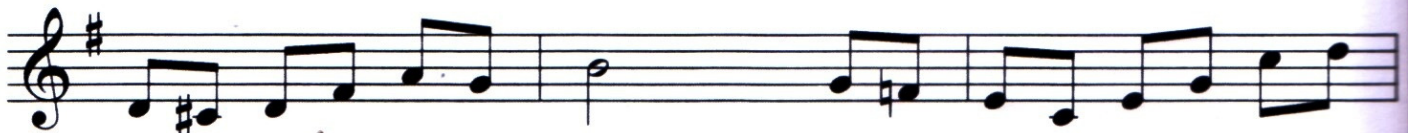
chi . Phố vắng rồi, ngại bước đi thêm . Đưa nhau

D7

G

G7

C

về, để lại đằng sau trời tiếc . Bỗng một ngày, mình dìu nhau đi rất

Cm

G

B7

xa . Gió tung vàng để vòng tay thêm thiết tha . Tiếng hát

Em

Am

A9

nào chợt vút lên cao "O - ra E Sem - pre" Ân tình là trời

D7

G

mê . TIẾNG HÁT NỬA VỜI người vội quay

B7

Em

Am

gót đi nhanh, mình đứng im nghe ngậm ngùi . Mãi mãi nghìn

C

Cm

G

đời, mình còn thương nhớ nhau không thì cũng xa nhau thật rồi.

Dm

G7

Ngày vui chóng qua, thành ra lắm khi mình nghĩ không nên hẹn

C

Em

Am7

hò. Người đi quá xa còn nhớ mang theo nụ cười để lại khung

D7

G

trời hoang vắng đơn côi ;

B7(b9)

Em

C

Cm

RALL...

G

GM7

